

Mfv.I.10.233/2013/6.

A Kúria a dr. Imre György ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Hajzer Gabriella által képviselt alperes ellen közalkalmazotti jogviszony megszüntetése iránt a Nyíregyházi Munkaügyi Bíróságnál 6.M.712/2011. szám alatt megindított és másodfokon a Nyíregyházi Törvényszék 4.Mf.21.139/2012/3. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Nyíregyházi Törvényszék 4.Mf.21.139/2012/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek - tizenöt napon belül - 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetéke az államot terheli.

I n d o k o l á s

A felperes a keresetében a felmentés jogellenességének megállapítását és az ahhoz fűződő jogkövetkezmények alkalmazását kérte. A Nyíregyházi Munkaügyi Bíróság 6.M.712/2011/7. számú ítéletével az alperes által a felperes részére kiadott 2011. június 29. napján kelt, a felperes közalkalmazotti jogviszonyát felmentéssel megszüntető írásbeli munkáltatói intézkedést hatályon kívül helyezte. Megállapította, hogy a felperesnek az alperesnél fennálló közalkalmazotti jogviszonya 2011. december 31. napján megszűnt. Kötelezte az alperest 3.936.000 forint átalánykártérítés és 124.968 forint perköltség megfizetésére. A munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint a munkáltatói jogkör gyakorlója 2011. június 29. napján kelt írásbeli munkáltatói intézkedésével felmentéssel szüntette meg a felperes közalkalmazotti jogviszonyát. Ennek indokolása szerint „Ny. K.Ö. Képviselő-testülete a 2011. évi költségvetés megalapozását szolgáló intézkedésekről, helyi önkormányzati intézmények létszámcsökkentéséről szóló határozatával a K.F.Á.I.Ó.A. óvodájában az indítható csoportok számát az önkormányzat költségvetésének racionalizálása miatt 2011. július 1. napjától egy csoporttal véglegesen csökkentte, ezzel egyidejűleg 2011. július 1. napjától két óvónő és két dajka álláshelyet megszüntet. Ezzel összefüggésben közalkalmazotti jogviszonyát 2011. december 31-ével felmentéssel megszüntetem. Az intézményen belül, valamint az intézményt fenntartó Ny.K.Ö. által fenntartott más, a Kjt. hatálya alá tartozó munkáltatónál, az iskolai végzettségének és szakképzettségének megfelelő másik betöltetlen munkakör betöltésére nincs lehetőség. Közalkalmazotti jogviszonya a fenti intézkedések kapcsán a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (Kjt.) 25. § (2) bekezdés e) pontja alapján felmentéssel a Kjt. 30. § (1) bekezdésének b) pontjában foglaltak miatt - az Önt megillető felmentési idő figyelembevételével - 2011. december 31. napján

szűnik meg."

A képviselő-testület határozata és a felperes felmentése közötti időszakban az alperesnél egy dajka jogviszonya közös megegyezéssel, két óvónő és egy dajka munkakörben foglalkoztatott közalkalmazott jogviszonya pedig fegyelmi elbocsátással szűnt meg.

A munkaügyi bíróság álláspontja szerint a felmentésben közölt indok valós, de nem okszerű. A fenntartó önkormányzat képviselő-testületi határozatával elrendelt, az óvodai csoportok számának csökkentése és ezzel egyidejűleg 2011. július 1. napjától két óvónő és két dajka álláshely megszüntetése mint felmentési indok ugyan valós, de ezen indokokból az adott tényállás mellett nem következik, hogy az óvónő munkakört betöltő közalkalmazott felperes foglalkoztatására a továbbiakban nem volt szükség. Még a fenntartó önkormányzat képviselő-testülete határozatának 2011. július 1. napjától történő végrehajtását megelőzően a munkáltató alperesnél két fő óvónő és két fő dajka munkakörű közalkalmazotti jogviszony megszűnt, ezen oknál fogva az álláshelyeket már ténylegesen megszüntetni nem kellett. Az alperes nem rendeltetésszerű joggyakorlást folytatott, amikor ezen álláshelyekre nemcsak az átmeneti időszakra, hanem tartós foglalkoztatásra óvónő és dajka munkakörbe közalkalmazottakat vett fel.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint tehát a felperes részére kiadott felmentés két okból is jogellenes, egyrészt az indok bár valós, de nem okszerű, másrészt a rendeltetésszerű joggyakorlás törvényi követelményébe is ütközik.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró Nyíregyházi Törvényszék 4.Mf.21.139/2012/3. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta és az alperest másodfokú perköltség viselésére kötelezte.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az alperes helytállóan hivatkozott a fellebbezésében arra, hogy a felperes az alperes rendeltetésellenes joggyakorlását nem állította, ezért a törvényszék a rendeltetésellenes joggyakorlásra vonatkozó elsőfokú ítéleti megállapításokat mellőzte.

Egyebekben kifejtette, hogy a 2011. május 9-ét követő átmeneti időszakban az intézmény vezetőjének úgy kellett volna megoldania az óvodai csoportok működését, hogy a Köznevelési törvény rendelkezéseit be tudják tartani. Az alperes nem bizonyította az eljárás során, hogy a meglévő óvónő és dajka létszámmal az óvodai csoportok működése

nem volt megoldható az átmeneti rövid időszakban.

A munkaügyi bíróság nem sértett jogszabályt, amikor megállapította, hogy a munkáltató 2011. június 29-én tett intézkedése jogellenes volt, a felmentésben közölt indok valós volt ugyan, de nem okszerű. A bíróság helyesen határozta meg a felperesnek járó átalánytérítés összegét, ez nem volt eltúlzott.

Az alperes a felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen az ítéletek hatályon kívül helyezését és a jogszabályoknak megfelelő új határozat hozatalát kérte. Másodlagosan a hatályon kívül helyezést

követően az első- vagy a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását indítványozta.

A felülvizsgálati kérelem szerint a jelen esetben adott volt a perbeli önkormányzati létszámleépítésről szóló határozat, amelynek végrehajtási határideje 2011. július 1. napja volt, valamint azon tény, hogy 2011. május 9-étől fegyelmi eljárás miatt üres álláshelyek jöttek létre az alperesi intézménynél.

Mivel az eljáró bíróság helyesnek fogadta el az alperesi álláspontot, miszerint a megüresedett álláshelyekre kizárólag határozatlan időre lehet közalkalmazottat alkalmazni, így pályázat kiírására volt szükség. Az alperes nem megszüntetett, hanem az üres álláshelyekre írt ki pályázatot, mivel az intézmény jogszabályoknak megfelelő működtetése alapvető kötelezettsége volt.

Az ügyben eljáró bíróságok nem jelölnek meg jogszabályt a helyes eljárásra vonatkozóan, csupán feltételezik, hogy júniusban kevesebb a gyermeklétszám és „átvészelhető” az átmeneti időszak.

Az alperesi intézményvezető saját hatáskörében nem vonhat össze, illetve nem szüntethet meg csoportokat, mert ezen intézkedésre kizárólag a fenntartó jogosult a közoktatásról szóló 1993. évi LXXXIX. törvény (Kt.) 102. §-ának (2) bekezdésében foglaltak alapján.

A felülvizsgálati érvelés szerint a már határozatlan időre kinevezett dolgozói létszámból az intézményvezető saját hatáskörében dönthetett, hogy kiknek a jogviszonyát szünteti meg az intézmény biztonságos és törvényes működése mellett.

Az alperes álláspontja szerint a 24 havi átlagkeresetnek megfelelő átalánykártérítés eltúlzott és súlyosan méltánytalan tekintettel arra, hogy a felperes azóta munkaviszonyt létesített és folyamatosan dolgozik.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányult, mivel álláspontja szerint az megfelel a jogszabályoknak. Hivatkozott arra, hogy 2012. október 14. óta nem tudott elhelyezkedni, azóta semmilyen ellátásban nem részesül. Ezt megelőzően határozott idejű szerződéssel dolgozott 2012. január 23-ától 2012. július 15. napjáig.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint nem alapos.

Ny.K.Ö. Képviselő-testülete határozatában rögzítette az óvodai csoportok számának csökkenését, amely létszámleépítést tett szükségessé. A határozat szerint az intézkedést 2011. július 1. napjáig kellett végrehajtani, amely keretében két óvónő és két dajka álláshely került megszüntetésre.

Az alperesnél 2011. április 29-én egy fő dajka munkakörben foglalkoztatottnak közös megegyezéssel, május 9-én pedig két óvónőnek és egy dajkának fegyelmi elbocsátással szűnt meg a közalkalmazotti jogviszonya. Ezt követően 2011. június 1-jén és június 10-én egy-egy fő óvónő, június 8-án pedig egy fő dajka foglalkoztatására került sor.

A fentiekből megállapíthatóan 2011. május 9-én megvalósult az intézménynél az a létszámcsökkentés, amely a képviselő-testület határozatában előírásra került. Ebből következően a 2011. június 29-én közölt azon felmentési indok, amely a határozat által elrendelt létszámcsökkentésre utalt, a felperes közalkalmazotti jogviszonya megszüntetésének okszerű indoka nem lehetett. A felmentés kiadásának időpontját megelőzően (már május 9-én) ugyanis a tervezett létszám kialakult, így létszámleépítésre jogszerűen a munkáltató ezt követően nem hivatkozhatott [Kjt. 30. § (1) bekezdés b) pont].

Az alperes a felülvizsgálati kérelmében alaptalanul sérelmezte, hogy a felperes részére megállapított 24 havi átalánykártérítés mértéke eltúlzott. A bíróságok helyesen értékelték különösen a jogsértés súlyát és annak következményeit, így az általuk megállapított átalánykártérítési mérték nem volt jogszabálysértő a következetes ítélkezési gyakorlat szerint.

A kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján a fenti indokolásbeli módosítással.

Az alperes perköltség fizetési kötelezettsége a Pp. 78. §-ának (1) bekezdésén alapul, míg a eljárás illetéke az államot terheli az adott ügyben irányadó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében.

Budapest, 2013. október 9.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, Dr. Hajdu Edit s.k. bíró
A kiadmány hiteléül:Nné tisztviselő